

ಶ್ರೀನಿವಾಸ. ರಾಮಯುನಿಗಾದರೆ ಮಾರ್ಗಣ ಚೆನ್ನಾಡಿಯನ್ನು ಹೇರುವಾಗಲೇ ಹೆಂಡತಿ ತೀರ್ಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಹೆಂಡತಿಯ ತಂಗಿ ಲಗ್ಗುವಿಲ್ಲದ ಶಿವಮೈನೇ ಇರಸವಾಡಿಯಿಂದ ಅವನ್ನಿಲ್ಲದ ತಬ್ಬಲಿ ಕೂಸೆಂದು ಭಾವನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಆಗಾಗ ಇದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ರಾಮಯು ತಿರುಗೋಂದು ಕೂಡಾವಳಿಯ ಲಗ್ಗುವನ್ನಾದರೂ ಯಾಕೆ ಆಗಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿವರ ಒಳಿ ಎಂಬುದಕ್ಕಿಂತ ಜೆನ್ನಾಡಿ ಮುಂದೆಯೇ ಆಗೇ ಸತ್ತ ಆಕ್ಷನಿಗಂತ ವೇದಲು ಭಾವನಗೆ ನನ್ನನೇ ನೋಡಿದ್ದುದು ಎಂದು ಶಿವಮೈ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ವಾದ ಹೆಂಡಿಯ ಸಂಗಿಯನ್ನು ನೇನಿಸಿಸುವಳು.

ರಾಮಯುನು ಮೇಸೂರು ಸಿಟಿಯವರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಹೋಲಿಯವ ಟೈಲರ್ ಅಲ್ಲ. ಉರಪರೆಲ್ಲ ಗುಳಿ ಎದ್ದು ಹೋದ ಮೆಲೆ ಸುತ್ತಣ ಗ್ರಾಮದವರು ಮಾಲಿನ ಮಾಗ್ರವಾಗಿ ಬೆಂಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಳ್ಳೋ ಸಂಚೆ ಬರುವಳ್ಳೋ ಹರಿದ ಪಂಚೆ, ಶರಟು ಇಲ್ಲ ಗಾರೆ ಬಂಡಲಿ ಎತ್ತುವಾಗ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಚೆಡ್ಡಿ, ಪ್ರಾಯಿನ ಹೋಲಿಗೆಯನ್ನು, ಕೆತ್ತ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಾಸು ಕೊಟ್ಟು ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರ ವಿಚಾರಿಸಿ ನಡೆಯುವರು. ಮುಂದಿನ ಮುಖ್ಯ ಸಮಾಚಾರವೆಂದರೆ, ರಾಮಯುನಾದಲ್ಲದೆ ವೆಂಟಪರಮಣಯುನವರ ಮನೆಯ ಮುಂದಲ ಅಂಗಳವನ್ನು ಒತ್ತರಿಸಿ ಮಾಲಿನ ಭಾರಿ ಕಾಂಪೋಂಡು ಏಳಿವಲ್ಲಿ ರಾಮಯುನು ಬಳಗ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಿ, ಎಡಗ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಳಿಣದ ಗಜಗಡ್ಡಿ ಹಿಡಿದು ‘ಯಾವಣಲೇ ಅವನು ದರವೇಣಿ ನನಮಗ ಮನೆ ಮುಂದಲ ಜಾಗ ಒತ್ತರಿಸಿಕಂಡು ಬತಾ ಇರಬನು’ ಎಂದು ಬುಲ್ಲೇಜರ್ ದೈವರ್ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡಲು ಎದ್ದ. ಅತ್ಯ ನಿತಿದ್ದ ಮೇಲ್ಮೈಗೂ ‘ಅದ್ಯಾವನವನು ನಿನ್ನ ಇಂದ್ರಲೋಕದ ಬಿಕನಾಸಿ ಅವನ್ನು ಕರ್ಧಂಡು ಬಂದು ನಿಲಸ್ಸಾ ನೋಡ್ದಿನ್’ ಅಂದು ಅಭ್ಯರಿಸಿದ.

ಮೇಸ್ಕಿ ಕಂತ್ರಾಟುಡಾರನಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿ, ಸಮಾಚಾರವು ಬೆಗಳಾರಿಗೆ ತಲುಪಲು ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಗದ್ದಲ ಹಚ್ಚಿವರವರ ಸಂಖಾರದಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟಿಬ್ಬಿರು ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಎಸ್. ಫಿರುಮಿ, ಮುಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಮೋರಾಂದಲ್ಲಿ ಬಂದೊಂದು ಕೆಲಸ ತಗುಲಿಸಿ ವ್ಯವಹಾರ ಸಲೀಸು ಮಾಡಿ ‘ಎಂಬ ಅಪ್ಪಕೆ ಬಂದಿತು.

ಈ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೆನ್ನಾಡಿಗೂ, ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೂ ಮಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೋಕರಿ ಶೈಕ್ಷಿಬಟ್ಟಿತು. ಇಷ್ಟಾಗಿ ರಾಮಯುನಿಗೂ, ಪ್ರಾಜಾರಪ್ಪನವರಿಗೂ ಮಕ್ಕಳು ಆ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗುವುದು ಇಪ್ಪವಿರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮಾಲಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸರಸ್ವತಿ, ಬುದ್ಧ, ಬಹಸೇಶ್ವರ, ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ, ಅಂಬೇಧ್ರ, ಕೃಷ್ಣ ಮುಂತಾದ ಲೋಹ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ಅದರ ಘೋಷೇಣಗ್ಳು, ಇನ್ನಿತರ ಆಕರ್ಷಕ ಕಿಫ್ಯ್ಯಾ ಮತ್ತು ಶುಭಾಶಯ ಬಟಂಗ ಮಾರಾಟ ವಿಭಾಗಾದಲ್ಲಿ ಡಾಬಿಲಾಗಿದ್ದು. ಜೆನ್ನಾಡಿ ಸೇರಿದ್ದು ಹೆಣ್ಣು, ಗಂಡಿನ ಧರಾವರಿಯ ದಿರಿಸು ತೆಗೆದು ತೋರಿಸುವ, ಮಾರುವ ಜಾಗ.

ಬೆಂಗಳೂರೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಾನಾ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಕಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಲಿನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಶೋಕದಾರ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ನಿಜ ನಾಮದೇಯ ಕಂಡವಲ್ಲವೆಂದು ಜೆನ್ನಾಡಿಯು ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ನಿವೇಶ್ ಆಗಿಯು ಬದಲಾಗಿದ್ದರು. ‘ಲನ್‌ಎ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಇನ್ ಫೀಷ್ನಿನ್ ಡೇಸ್‌’ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದಗಳೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮೇಲೆ ಕ್ಯೂಯಾಡಿಸಿ ಬಿಲ್ ಮಾಡುವುದು, ಹಣ ಎಂಬುವುದು, ಚಿಲ್ಲರೆ ನೇಡುವುದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಹಚ್ಚಿ ಮಾತುಕೆ ಇಲ್ಲ.

ಇದರೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಶ್ರೀನಿವಾಸಿ ಅಂದರೆ ಮಾಲಿಗೆ ಹಾಜರಾಗಬೇಕಾದದ್ದು ಬೆಂಗಳಿಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ. ವಾಪಸು ಹೋಗುವುದು ರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತರ ಮೇಳೆ. ಶನಿವಾರ, ಭಾನುವಾರ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಬೆಳಗಿನ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನ, ಸಾಂಭಾರು, ಚಿತ್ರಾನ್ನ ತರುವರು. ಬಂದವರು ಮಾಲಿನ ಬಾತ್ರುಮಿನಲ್ಲೇ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿ, ಸಮದಿಸುತ್ತೊಂಬ್ಬಿ ಅಲಂಕಾರವಾಗಬೇಕು. ಶೈನಿ ದಿನವಿಡೆ ತಲೆಯ ಹರಳು, ಲಿಫ್‌ಸ್ಟ್ರೀ ಮಾಸಿ ಹೋಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಳು. ನಿವೇಶ್ ಕ್ರಾಪ್, ಕತ್ತಿನ ಟ್ರೇ, ಮೈಮೇಲೆನ ಕೋಟು ನೀಟಾಗಿ ಕೂಡಿರುವುದೇ ಅಂದು ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವನು.

ಬೆಳಗಿನಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದರವರೆಗೆ ಇನ್ನು ತಿಂಗಳ ಮಾಲೆಳಗೆ ನಿತಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಧಣಿ ಯಾರು, ವಲ್ಲಿಯವರು ಎಂಬುದು ಗುರುತಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮದು ದಿನಗೂಲಿಯೋ ತಿಂಗಳ ಸಂಭಳವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಏರಡೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನೋ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆಯಾ ಮೋರಾಂನ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸಂಭಳ ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯ ಬೆಂಗಳಿಗೆ ಟಿ, ಸಂಜೆ ಸ್ಕ್ರೌಸ್, ಸಮದಿಸು, ಇನ್ನಿತರ ಅಲಂಕಾರದ ಬಿಂಬ ಭರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಅಷ್ಟೇ ಎಂಬ ಸಮಾಚಾರ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು.

ಶನಿವಾರ, ಭಾನುವಾರ ಸಾವಿರದ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಾಲಿನ ಸುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದವರ ಮೋಹ್ಯೋ ನಂಬರನ್ನು ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಗೃಹಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಕ್ರಾಫ್ಟರ್ ದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಲು ಬಿಕರಿಯ ಹುಡುಗ, ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ರವಾನಿಸಲಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಳಬಂದವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮೋಹ್ಯೆಲಿನಲ್ಲಿ ಮೇಸೆಚುಹಾಕ್ಸಿರಬೇಕು. ‘ತ್ತರೇ ಮಾಡಿ, ಈ ವಾರ ಮಾತ್ರ ನೀವು ಕೊಳ್ಳುವ ಮಾಲಿಗೆ ಶೈಕ್ಷದ ಬಂತ್ತು ರಮ್ಮೆ ಕಡಿತ ಮಾರಾಟ’

ಅಂದು ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಳೇ ಇರಬೇಕು. ಮಾಲಿನವರು ಕೊಟ್ಟ ಆ ಮೋಹ್ಯೆಲನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ತರುವಂತಿಲ್ಲ. ತಿಂಗಳೆಲ್ಲ ಬರಿಗೆಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮಗಳನ್ನು ಕಂಡು ರಾಮಯುನು ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು, ‘ನಡೆ ಬತ್ತಿನಿ ನಾಳೆ ಮಾಲೆಳಗೆ ಅದ್ಯಾವನವನು ನಿನ್ನ ನಿರು ತೋರಿಸು’ ಅನುತ್ತಿದ್ದ. ಅಪ್ಪ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಬಂದುಬಿಡುವನೋ ಅಂದುಕೊಂಡ ಜೆನ್ನಾಡಿ ಬೆದರಿ ‘ಅಯ್ಯ, ಬ್ಯಾಡಕಣಷ್ಟ, ಇನ್ನೇನು ಒಂದರೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭಳ, ಓವರ್‌ಟೈಮ್ ಚಾಚು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಡುರಂತೆ’ ಅಂದಂದಲ್ಲದೇ – ‘ನೀನು ಮಾಲೆಳಗೆ ಬರಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಗೊತ್ತಾಗಲ್ಲ ಕಣಷ್ಟ’ ಅಂತಲೂ ಒಂದು ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಡಿತು.

ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಜೆನ್ನಾಡಿಯೂ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪದಿರು ಮಾಲಿನೆಳಗೆ ನಗರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಹತ್ತಾರು ಬಗೆಯ ಕಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಮಿಸುವ ಯುವಕ, ಯುವತೆಯರಿಗೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವೃಷ್ಣಿ ಇರುವುದು ನೆಲಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ವಾಹನ ಪಾರ್ಕಿಗೆಂಳಿದ ಜೋಡಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ನಡುಬಳಸಿ ಅರೆಗತ್ತಲು ನೆಲಮಹಡಿಯಿಂದಲೇ ಮಾಲಿನೆಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು. ಮಹಡಿ ಹತ್ತಿದರೆ ರುಗಮಿಸಿಸುವ ಆ ಮಾಲಿಗೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಹೋರಬಾಳಿಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕನೇ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸೀನಿಮಾ ಮಂದಿರ, ಫ್ರೂಡ್‌ಕೋಟ್‌. ಎಂಟನೆಯ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯದ ಅಂಗಳ. ಹಗಲಲ್ಲೂ ಕ್ರಿಂಕ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶವಂತಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಎಂಟಾದ ಮೇಲೆ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಂಗಿತದ ಸದ್ಧು ಹಾಡಿಬಿಡಿಯವರ ಕೀಪಗೂ ಕೇಳಿಸುವುದು. ರಾಮಯುನಿಗೂ ಪ್ರಾಜಾರಪ್ಪನವರಿಗೂ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಅದೇ ಕುಣಿತದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗಿಬಿಡುವರೋ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ದ್ರುಮ್ ಸದ್ಧನಂತೆ ಆಗಾಗ ಎದೆ ಬಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಆದರೆ ಜೆನ್ನಾಡಿ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶನಿವಾರ – ಭಾನುವಾರ ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದರೆ ರಾತ್ರಿ ಬೆಂಗಳಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹಾಜರಾಗುವರು.

ಪ್ರಾಜಾರಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಪಂಚೆಯ ಅಂಚು ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದವರು ಲೋಕಾಭಿರಾಮದಲ್ಲಿ ‘ರಾಮಣ್ ಲೋಕವೆಲ್ಲ ಬಂದು ಈ ಬಿಲ್ಲಿಗಳಿಂದ ಬಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹತ್ತಾರು ಪಡಾಥ್ ಕೊಂಡು ಕುಡಿದು, ಕುಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಾದ್ದಾ; ಇದು ನಂದು, ನಿಂದೆ ಸ್ವಾಪ್ತಿ.